

Evropská komise že „ulehčuje farmářům“?

Vtip, nebo drzost?

- editor007 | 28. února 2024

ČESKO / EU: V deníku Právo byl publikován text vedoucí Zastoupení Evropské komise v Praze Moniky Ladmanové s názvem „Komise farmářům naslouchá, míč je na straně států“. Není překvapením, že někdo, kdo v naší zemi zastupuje Evropskou komisi, nekriticky a neobjektivně hájí každé rozhodnutí této bruselské instituce, není překvapením, že tak činí s fanatickým nadšením, a proto vlastně ani překvapením není, jak snadno ve své argumentaci lže.

Na úvod sice autorka s lehkostí přiznává, že v protestech zemědělců „zaznívají požadavky, aby byli méně úředníky a více sedláky“, či že si „stěžují na nová ‚zelená‘ pravidla nebo na dovozy z Ukrajiny“, ale tvrdí, že „vinu (a odpověď) není možné hledat u bruselských úředníků“. Člověk se musí opakovaně štipnout do tváře, zda se mu taková argumentace nezdá.

Základním kamenem evropského integračního procesu byla a je jednotná zemědělská politika. Architektura zemědělské politiky je výhradně bruselská. Celá desetiletí jsou ministři zemědělství jednotlivých členských států fakticky „poštáky“, kteří do Bruselu přivezou splněné „domácí úkoly“, které jim Brusel před tím nařídil, aby si odtud odvezli úkoly nové.

Tuhé zemědělské regulace, rozsáhlé dotační programy a předepsané kvóty jsou produktem Evropské komise. Nařízení, kolik hektarů orné půdy musí farmáři povinně nechat ležet ladem, aby vyhověli „zelenému“ blouznění, není produktem Prahy, Varšavy nebo Budapešti, jak by nám ráda namluvila ředitelka velvyslanectví Evropské komise v Čechách. Je výsledkem zhoubného působení doktríny „boje za planetu“, které se tak dobře daří v bruselském pařeništi všech možných levicových ideologií. Povinné snižování počtu skotu si nevymyslely vlády národních států, ty jen (neomluvitelně) akceptují bruselský environmentální diktát. Tvrdit proto, že Brusel „dělá vše, aby ulehčil farmářům“, je skandální, neboť ideologickým hegemonem a faktickým vykonavatelem jednotné zemědělské politiky je Evropská komise. Tvrdit něco jiného je lež.

Argumentace, že „nyní je míč na straně členských států“, v situaci, kdy viníky v budování a provádění jednotné zemědělské politiky jsou prokazatelně evropské instituce, je nepřijatelná. Přebyrokratizovaný systém evropské zemědělské politiky spojený se zemědělskými dotacemi i soustavnými inspekcemi a kontrolami neprosadili farmáři, ba ani „strategické dialogy“ neorganizují zemědělci, to vše je „práce“ bruselských úředníků a na ně navěšených agrárních lobbyistů. Tvrdit, že „nyní to jsou ministři zemědělství, kteří „mají rozhodnout, jakým směrem se chtějí, s *expertní podporou Komise*, vydat“, je bruselským vymlouváním se a svalováním odpovědnosti na někoho jiného. „Míč na straně národních států“ není (ačkoli ty mají svého máslo na hlavě dost). Míč je na straně Evropské komise, ta je vina.

Blíží se volby do Evropského parlamentu a zdá se, že zajímavé podpory mohou u voličů získat strany, které jsou k bruselským institucím kritické. Je tedy v zájmu Bruselu, aby prostřednictvím „expozitur Evropské komise“ v jednotlivých členských státech (a ta pražská, jak je vidět, už se činí) využil všech příležitostí ujistit voliče, že „ne hodný Brusel, to vaše vlády všechno kazí“.

Je to jen nemístný vtip, nebo do nebe volající drzost?

AUTOR: Ivo Strejček

[ZDROJ](#)